

Udlandet.

Samoa-Striden endt.

Sel ny Forsatning; Geværerne afleveres; Kommissionen vil vende hjem.

De sidste Meddelelser fra Apia, afsendte under 14. Juni, lyder meget tilfredsstillende. Bilagelseskommissionen har haft den bedste Lykke med sig.

Forsætning af de tre Magters Kommissionsrapport i et Taa for retsmæssig Konge, hvorpaa denne fritvilligt gav Afkald paa den omstridte Krone til fordel for en provisorisk Regering, bestaaende af samme tre Magters Konjuler.

Der næst afleverede Mataafa's Høit og Lokaliteterne deres Vaaben, i alt 8850 Geværer; Mataafa har endnu ikke afleveret alle Vaaben, men dog afgivet bestemt Løfte herom, og fra 20. Juni er der streng Straf overfor enhver indfødt, som træffes med Vaaben i Haand.

De indfødte ere allerede vendte tilbage til deres Hjemsteder.

Kommissionens Rapport anbefaler, at Kongedømmet opheves, og i Stedet for udnævnes en Guvernør, der skal bistaaes af et Tremandsraad fra de interesserede Magter og en Rigsdag af de indfødte.

Baade Amerikanerne og Englænderne ere tilfredse med dette Resultat. Det næste Spørgsmaal bliver, hvem der skal være Guvernør? Tyfterne antage, at Dr. Wilhelm Solf bliver udsat hertil.

Tyskland som Somagt.

Bülow forsvare Købet af de spanske Der. — Liebnecht protesterer.

Efter at den tyske Rigsdag i Onsdags havde vedtaget at forlange Handelsstraktat en mellem England og Tyskland, som man ind paa Omtale af det stedbundne Køb af spanske Der. Udenrigsminister v. Bülow forsvarede dette Køb, idet han betegnede, at her var Tale om en bevidst, forudsættende Marinepolitik, som den alt var indledt ved Befættelsen af Kiaoschuan.

Man anede endnu næppe, hvilken umaadelig Betydning denne Befættelse af et Verdensherredømme kunde faa for tysk Handel og Industri, samt for en løbig Kultur i Kolonilandene.

Dg haab angik Forholdet til de mest interesserede Magter, nemlig Amerika og Japan, da var dette fuldstændig fredeligt og vilde vedblive at være det, idet de alle arbejder paa Fredsbevarelse og Civilisationens Fremstribt.

For Spanien betød Verne kun Resterne af en Ruin, „men for Tyskland ere de Grundpiller i en ny Bygning med en stor Fremtid, om Gud vil.“

Trods denne religiøse Slutningsbetegnelse, der vist ikke altid passer paa tysk Politikk, fik Hr. v. Bülow dog ikke overbevisende alle Rigsdagsmændene om det fortjenstfulde i hans Værdi. De tyske Juleters Stræk, den gamle Socialistforsker Liebnecht holdt friben en Tale, som havde saa mange Røst og Kløer, at han flere Gange maatte kaldes til Orden.

Dg hans ene Ytring var dog ikke særlig utrimelig. Han lyttede nemlig, at Regeringen kunde gøre sig meget mere fortjent, om den vilde raade Ved paa den megen frygtelige Glendighed hjemme i Tyskland, inden den beforsøede Civilisation paa nogle Smaarøer langt borte — en Sandhed, som med tyske Arbejders forfald for Dje virkelig trænger til at indskræpes.

Værrer forholdt det sig, da Liebnecht stemplede Ministerens Kolonialpolitik, som „latterlig og foragtelig.“ Naar der er jo andre, der tillader sig at have samme Mening, at Tyskerne efter deres Følgesjældomlighed ere aldeles usiftede til at kolonisere og civilisere — Sønderjyderne og Polakkerne kan nok tale et Ord med her.

Liebnecht's Ord havde selvfølgelig ingen praktisk Virkning. Næste Dag vedtog Rigsdagen hele Loven om Købet af de spanske Der — hvorefter de fleste Medlemmer gaa Rejsen og tredobbelte Hurra — og bliver saa hjemme til 14. November.

Franrig.

Ministerkrisen.

Vilde Rygter om Bourgeois.

Ganske rigtigt kom den til Ministerstabretten saa vante Bourgeois til Paris fra Haag, hvor han har Sæde i Fredskonferencen.

Sammen med Delcasse mødte han i Elysée hos Præsident Loubet til Forhandling om, hvorvidt han turde paatage sig at danne det nye Kabinet. Senere besøgte han hos politiske Venner som Mr. Brisson.

Men det lader ikke til, at Bourgeois tør paatage sig det vanskelige Hverv. Han er allerede vendt tilbage til Haag.

Nu siges imidlertid nogle Skumlere, at samme Bourgeois har høistlydende Planer. Han vil bringe Loubet selv i Knibe ved at umuliggøre ethvert nyt Kabinet, ligesom han har sigtet sig mange tilforn. Dg saa skal Loubet en Dag i Fortvivlelse gaa hen og nedlægge Præsidentværdigheden.

Naar den Dag kommer, møder Bourgeois atter — for selv at blive Præsident. — Han vil saa støtte sig til den demoraliserede Generalstabs Hovedmand og undertrykke hele Dreyfus-Sagen, saa Dreyfus dømt og tilbageført til Dødslejen.

Dog — i Længden at kæmpe imod Sandhed og Retfærdighed er lettere tænkt end gjort.

Desuden — det kunde jo være, at Loubet under ingen Omstændighed vil gaa af. Han skal have til Hensigt helere at opløse Kammeret — og udstroie ny Valg, end give sig for en Ministerkrisis.

Ministerkrisen endt.

Alle Posten befattede. Walded Rousseau — den lykkelige Mand. Hvorlænge?

Doenstaaende Slutningsbemærkninger have bekræftet sig. Det saa virkelig en Stund truenede ud, men Loubet vilde ikke give sig. I Torsdags kaldte han atter Walded Rousseau til Elysée og lod ham straks danne Kabinetet.

Grunden til dette Hastværk ligger lige for. Genstyrtene foruroligede mere og mere, som Tiden nærmede sig, da man kunde vente Dreyfus' Ankomst — og haab vilde ske, hvis det ikke forinden lykkedes at danne en Regering, navnlig at faa udnævnt en Krigsminister.

Man kunde da umuligt have undgaaet alvorlige Spetsaktter. De kan blive alvorlige nok endda.

Walded Rousseau arbejdede hele Dagen og Kl. 6.10 kunde han atter møde i Elysée, denne Gang ledsaget af sine Kolleger, det nye Ministerium til Præsidentation for Loubet.

Det nye Kabinet bestaar af følgende: Walded Rousseau, Premierminister og Indenrigsminister; Delcasse, Udenrigsminister; General Marquis de Gallifet, Krigsminister; Monis, Justitsminister; Gaillaux, Finansminister; Milleraud, Handelsminister; de Crois, Kolonialminister; Jean Dupuy, Landbrugsminister.

Dprindelig manglede en Mand, som vilde overtage Ministeriet for de offentlige Arbejder. Han fandtes — det blev Daubus.

Der maa nøje lægges Mærke til flere af disse Minister.

Først og fremmest: Krigsministeren. At Marquis de Gallifet er har medtaget denne Portefeuille, er noget af et Særlyd, og viser, hvorledes Dreyfus-Sagen kan vende op og ned paa alting. Gallifet er nemlig ikke blot paa Grund af Højsel men af Overbevisning en Hader af Republikken og blev ikke mindst bekendt for den haarde Raade, han underkuede Kommuneopstanden paa.

Naar da han er traadt ind i Ministeriet, er det ubeklædt for Dreyfus-Sagens Skyld. Han er bestemt Dreyfus-venlig, men vil paa den anden Side ikke, at Generalstaben som saadan skal bære Ansvaret for Dreyfus' Domsfælselse.

Alexandre Millerand er en Modsatning til den fine Gallifet. Han er nemlig radikal Socialist. De fleste ere uellers ligesom Walded Rousseau i Overensstemmelse med Præsident Loubet. Man maa ikke forveksle Jean Dupuy med den bekendte, just afgaaede Dupuy, der saa ofte har siddet i Ministeriet.

Hvor længe kan det sidde?

Rappe ret længe. Der vil der vel store Kløfter mellem Kabinetets Medlemmer. Men Franrig har jo haft saa mange Ministerier, et mere eller mindre ger intet til Sagen. Blot dette Ministerium imidlertid kunde sidde fast, indtil Dreyfus-Sagen er endt, kan det dog muligvis lyse lidt op over Frankrigs indre-politiske Horizont.

Men Loubet har Planer med Hæren, endog revolutionære efter deres Rækkevidde. Han vil nemlig søge at holde alle Aristokrater borte fra Kommandostavene. Disse skal ubeklædt sørges af Republikanerne.

Bl nu Marquis de Gallifet gaa med hertil? Rappe, han har jo selv blaaet Blod i Aarene. Og hertil kommer, at just det aristokratiske Element i Hæren faar Støtte fra den katolske Gejstlighed, der altid vil have den religionsløse Republik. Men hvad katolsk Gejstlighed har for Magt over den store lyttende Menigmandskare — det har Verden ofte lært at kende og faaet at føle.

Under disse Fremsyner kan man abdeles ikke anse den franske Republik for sikret. — Den Dag kommer nok, da et Ministerherredømme genoprettes. Ellers skulde Loubet være en ganske ualmindelig dygtig Styreformand.

Fredskonferencen i Haag.

Efter at Dr. Korn sammen med Frederik Hall's fra U. S. A. Delegation vare vendte tilbage fra Berlin, er Arbejdet blevet genoptaget.

Tyskerne have faaet højere Ordre til at deltage i Forhandlingerne. Man ventner snart at kunne tage fat paa Iste Paragraf angaaende Hær og Flaades samt Militærbudgetternes Indskrænkning.

Efter Fortlydende vil Rusland indbringe nye Forslag, og man ventner bestemt et vigtigt postitt Resultat angaaende Voldgiftsdomstole.

Om alt og alle.

Rudyard Kipling's Ankomst fra Liverpool meddeles, at en stor Følgeskare havde samlet sig, da det rygtedes, at Nationaldigteren Rudyard Kipling var med Dampskibet „Teutonic“, hvis Ankomst just ventedes. Blufælig forlod det i Staren, at Mr. og Mrs. Kipling allerede var landsfattede. Saa gik det til Jernbanestationen, hvor det der holdende Tog blev gennemført fra Ende til anden. Men der var ingen Kipling. Dg ikke saa underligt. Han stod netop paa „Teutonic“ Kommandobro.

Adrig saasnar fik man Dje paa ham inde fra Land, før Mængden atter løb ned til Haanen — og naaede den tidnok til at se Skitet glide ind med den populære Digter om Bord. Men Kipling vilde ikke interviewes. Han stod rolig op i en Sporvogn, tandte sig en Cigar, og førte bort.

Tilbage stod Staren; den maatte nøjes med at kunne diskutere, hvorvidt Kipling rigtig har faaet overfattet sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

General Kitchener og Oxford-Universitetet. Englands berømte Feltherre i Egypten, General Kitchener, er nu i Oxford for at holde foredrag om sin Sygdom fra Vinteren.

Australien. Det var i denne Sags Interesse, han i 82 besøgte Amerika. Han var bekendt som en til Fælten opbyggelig og populær videnskabelig Forfatter. Naamlig har han paa det gamle Testamentes Omraade med stor Dygtighed afoist Bibelkritiken, væsenslig i sin Fortolkning til Davids „Salmer“ og i „Gulder Rildsondringen Etik?“ Han var vidtberømt, haabde gæstet de fleste Missionslande. Han var 67 Aar gl., da han døde.

Den hvide Slavehandel. Under Hertugen af Westminster's Forsæde aabnedes 21. Juni den internationale Kongres til Hindring af den saakaldte „hvide Slavehandel“, eller den internationale Handel med Koinder. Som bekendt lokkes aarlig mange, navnlig europæiske Tjenestpiger med Løfter om gode Pladser til forskellige Støtber, navnlig Konstantinopel og de sydamerikanske States Søfærder. Ankomne der stiftes de saa ind i Skogehusene. Skont der er gjort betydelige Anstregelser for at hindre denne Slavehandel, der navnlig er i Hænderne paa Europaiske smudsigste Jøder, drives den dog bestandig — til uendelig Fordærvelse af uskyldige intetanende Koinder.

Skal Kongressen naa et godt Maal, maa den alliere sig med de troende Kristne, der ere Tidens Missionærer i Lastens Hulter.

Men just her, synes denne Kongres ikke at kunne eller vilde se klart. Der kommer saaledes fra England den værdifulde Meddelelse, at Kongressen vil i September samle sig et andet Sted, nemlig i Brüssel, for at tage Beslutninger om Statistikkontrol med Skogvæsenet.

Denne grimme Dnske, der naturligvis stammer fra nogle Læger, særlig Tyskerne, naar saa fuldstændig i Strid med Englands og Englandsernes Syn, og man kan ikke forhandle denne Mulighed i London.

Den kristne Menighed, der her har langt større Magt end paa Fælten, vilde ikke finde sig i, at et saadant Forslag blev behandlet end siges vedtaget paa engelsk Grund.

Fra Brüssel berimod mener Lægerne at kunne opfordre alle Magter, selv England til at indføre Statistikkontrol.

Der kan dog heldigvis ikke være Tvivl om Englands Svar.

Hungerens Dødt Afrika. I tygt O-Afrika herfter der for Tidens frygtelig Hungerens Dødt. Hundreder af Børn og Kvinder dø, og Regeringen synes ikke at kunne gde de noblidende tilstrækkelig Hjælp.

I Anledning af den bekendte, russiske Digter Pushtins 100 Aars Fødselsdag afholdtes der den 7. Juni i hele Rusland store Festsigheder, der vandt Tilslutning i alle Befolkningslag. Festsighederne havde Karakter af en Nationalfest.

I Dagens Anledning blev der indsamlet store Pengesummer, der tantes anvendt til Oprettelse af Biblioteker, Skoler og Stipendier o. s. v. til Minde om Ruslands første Digter.

Dele af den bragte Festsikker. Fra Paris, Bulgarien, Serbien og Prag indtraf der Deputationer til Festen.

I det vestlige Kanaa, i Provinserne Assiniboca, gives der en Sø, over hvis Bølger der fra Tid til anden høres visse ejendommelige, hemmelighedsfulde Lyde. Det lyder som en klagen, kaldende Kvindeskæmmen og gentager sig ca. seks Gange med korte, nogle Sekunder varende Mellemrum. Rigtig nok lade disse Lyde sig kun sjældent høre. En Jagttager, der næsten et helt Aar har boet ved hin Sø's Bredder, har kun hørt dem en eneste Gang, men til Gengæld skulle de kunne høres i en Afstand af 100 engelske Mile.

En Kemiker i London har, efter hvad der meddeles, opfundet en ny Maade at fremstille Metallet Aluminium paa. Der anvendes ikke Elektricitet, men Metallet udvindes direkte af almindelig eller brandt Ler. Befolkningen bliver meget lavere end ved den tidligere brugte Metode. En Blanding af nit Deler Jern og en Del Aluminium skal give et Metal, der udmærket godt lader sig støbe, og som ikke rustner. Opfindelsen har vakt stor Opsigt i de interesserede Kredse.

Kongostatene har i 1898 udsat Barer for 25 pCt. friben i Forsjor. Hovedudforsøksartiklen har været Kalk, hvoraf er udsat for ca. 16 Mill. Fr.; af Palmensødet og Palmesøle er udsat for ca. 2 Mill. Fr.

I alt er nu 5000 Maja med anere udbandede fra Kreta, efter at have solgt deres Ejendomme for Spotpris.

Fra Grundlovsfejterne.

Paa Fælleden. — I Frederiksberg Have. — I Kongens Have.

Socialisternes Procession amerikansk.

Som man kunde vente, blev der store Festsigheder i Anledning af Grundlovens 50 Aars Jubilæum, men selvfølgelig fik disse Fester forskellige Baggrundslys efter de forskellige politiske Partiers Stilling til den oprindelige Grundlovs af 5. Juni 1849.

Da de politiske Folger i de senere Aar egentlig ikke gaa videre højt, kan ruller jævnt og uden Stank og Sprøj, haabde afsliglige tant sig, at Højre og Venstre kunde godt holde Grundlovsfest sammen. De ere jo — synes man — nu saa temmelig enige om en roligt fremadskridende Forhandlingspolitik paa Grundlovens Basis.

I Provinserne lykkedes det virkelig ogsaa paa sine Steder at holde Festsesser; men de mere godhjertede end klarfærdige Borgere paa saadanne Steder maa rigtig nok have glemt det allermeeste af deres politiske Skatelsmus, naar de ikke kunne se, at der er Væsenforskel mellem Højres og Venstres Syn paa Grundloven af 5. Juni 1849, og den ændrede af 1866. Men hvad gør man ikke for den kære Husfred. Enkelte Steder, som for Eks. i Rykøbing paa Falster, nagede en Følgeskare paa 1000 Mand og 1000 Heste at deltage i en Sammensuriums-fest.

Men — sin ejendommelige dygtige Baggrund fik Grundlovsfejterne selvfølgelig fra den standende Strid mellem Arbejdere og Arbejdslovere. Der faldt afsliglige Ord fra de mange Talere Landet over med Hentydning til denne vældige, ublodige Krig, der dog vil koste saa store Summer af Penge, Livsmød og Driftighed.

Det maa imidlertid siges, at i Almindelighed bare saadanne Ytringer mere Præg af Forsonlighedssjener end Krigslyst.

Men den danske Arbejder ved i Almindelighed godt, at haabefulde Ord ere at betragte som „Specialiteter“. Højre maa derfor for at være visse paa at indfæseberede flest Hurraraab og holde sig i Sæblen. Arbejderne selv ved godt, at de komme stet ingen Vegne med Vold og Magt; de ønske, at Socialismen skal fortsætte og vinde Sejrr ad de Væner, som den mere og mere bevæger sig henover i de Lande, hvor Arbejderne virkelig ere en Magt, nemlig: Fremstribts og Udskillingens rolige og lovlige Vej, i Stedet for den gamle Socialismes truenede Drøm: Samfundsomvæltningen.

Med dette in mente fortaar man bedst det glimrende Københavnermøder, der udmærkede sig.

Arbejderpartiets Fests. Deres Grundlovsstog samlede sig som sædvanlig ved Nørre Boulevard. — Der var i Aar lidt Misstemning oppe allesteds ved Samlingspladsen. Man haabde nemlig ansigt Ministeriet om at maatte samles under Søndemærkens flaggende Bøge, ligesom Venstre haabde faaet Lov at benytte Frederiksberg Have; men Vardensfletch haabde naaget Socialdemokraterne Tilbælselse, formodentlig under Paasud af, at Søndermarken vilde lide mere ved, at Socialister benyttede den, end Frederiksberg Have ved, at Venstremænd benyttede den.

Saa maatte Socialisterne altsaa betrede sig paa atter at blive varmede godt op til paa den vældige Fælle.

Til Gengæld havde de belavet sig paa en særlig sin Demonstration i Aar som passende Memento til Dhr. Arbejdslovere. Der var et helt engelsk Anstø og over den hele vældige Procession, saa vældig, at skont dens Fortrop med Socialdemokratisk Forbunds røde Banner og Epiblen afmarscherede til Fælleden Kl. 2½, naaede sidste Afdeling ikke ind foran Tribunerne før Kl. 6.

Deltagerne talte i hvert Fald over 30,000. Men til det engelske.

Det var navnlig karakteristiske Dragter og Mottoer, ja Standerter og Banner, der skulde minde Tilskuere og Deltagere om, hvilken Kamptid, der er inde. Flere Deltagere bare paa Hattene Plakater med den vistnok noget overdreene Sats: „Smidt paa Gaden trods underkævre Overenskomster og Voldgift.“

Store bannerformede Lærreder bare symboliske Fremstillinger af Arbejdet og Arbejdes Raar — med talende Underkrifter under, for Eks.: „Kapitalen forsøger at splitte Arbejdernes Organisation.“ Der ser man Knokkelmanden ved Siden af en velnæret Væbner; og

„Sult og Kapital“ og „Hvad de vil.“ Sult kommer en Klod Hatte bærende det vel forte, men afgørende Ord: „Vi har Ret.“

Møllerfejterne haabde sat deres største Vægt i Begjæring; men hans Værs ere mere agitatoriske end egentlig kontformede.

Der kommer de Møllerfejterne, Strejfe i Køget, men udbende Klæfter, arlige Høit, i fan dem vil lende Dr. Dampmøller og Dr. Strejfe Klæfter. En anden Standaard har det ny Raadhus og Underkriften: „Gør din Blikt og frad din Ret din Værs Dødtfab har du set. Blikkenslagene fører med sig et Larsreb med følgende Voglvorm: Vist dit Hoved du raaste Gut under denne General Dødt-fabrik. Naal rime kan det nu ikke, men utvilsomt opstrammede det enkelte mindre fælle. Smede- og Maskinere bejderne, der haabte sig mest fransede ved Vestrenes Opræden og haave anlagt Søgsmaal for brutte Overenskomster, haave ginet deres Banner ret fyndig, men spids Ordforlyngning: Til Jernfabrikanterne et Ord — et Ord en Mand — en Mand en Vælt — en Vælt. Ruere ere mere efsværbige, de mødte i nystrøgne Arbejdsklæder, og førte et Hus, der holdt Kæjffigle. Vagerne bare smaa Standerter med flag og Kringer — og saa siger man endda: haab bryder Vagerbørn sig om Hævedeb. Stibstømmerne marscherede stot frem omkring et pragtfuldt, blomstertykket Stib o. s. v. i det uendelige. Der var virkelig tre rene Dannebrogssflag med i Processionen; det ene var Stibstømmerens gamle Epitafium, Haader fra gamle Dage. Det skar skæret ikke saa Højremænd i Dinene. Men haab havde alt dette med Grundloven at gøre? Na! nej! ikke meget, men Meningen var vel ogsaa nærmest kun at give sine Tanker om Post-ouden og den hele økonomiske Dødsdands-Tilstand ordenlig Luft paa en munter Demonstrationssmaade. Siden kom den alvorlige Mellemakt ude foran Talersitlene paa Fælleden. Der blev talt mange Ord herude som inde hos Højre i Kongens Have og hos Venstre i Frederiksberg Have og der var ikke et nyt Ord, end ikke nogen Begjæring at spore i noget af det. Men det bør noteres, at Arbejderpartiet bed betone, at ved rolig og sindig Udholdenhed vilde Arbejderne sejre. Dog benyttedes Støbenhaans Borgers Forhold til Frederik den Syvende som en letfærdig Baggrund for et: Giv os vor Ret, ellers bliver vi nødt til at tage den. Al ja! men hvad er Ret — helt og fuldt Ret, det er jo netop det, der er saa gærende Strid om.

Om Aftenen spredte den store Følgeskare sig over hele Festspladsen, spiste Makturkens Indhold og traadte Tansen paa de Grundlovsfejterne aldeles uvedkommende Dansefester. Dg Vænerne imalbede for Vinden, mens Peter Københavner suag Koner og Piger. I Frederiksberg Have var der ogsaa vel fyldt, et helt Menneskehaab stod nedenfor Talerstolen oppe paa Slotet. Talere: Stolbestyrer Jøhan Dttosen og Redaktør Vilhelm Lassen vandt betydeligt Bisfal, det var i hvert Fald ogsaa de betydeligste af alle Grundlovsstærne. Vegge kalde for den gamle Grundlovs og haabede, at Følgeskare snart skulde vinde den betillkommende Magt, ligeledes betonedes det, hvilket vældigt fremstribt den menige danske Mand har gjort i Ly af Grundloven og de aandelige Kampe, som den har fremkaldt. I Omfalten af Post-ouden ytrede det, at vi kunde daarlighl undvare de 40,000 Arbejdere. Efter gammel Sædvane vekslede der Hilsener mellem Venstre og Socialisterne. I Kongens Have samlede Højre, der for høert Aar tabte Terrain i Høvedsiden. De gamle, omstridte Højres processioner ere da ogsaa umuliggjorte. Men Kongens Have var smukt dekoreret, og der kom da ogsaa Høit til Høften skont intet ind ved to andre Steder. Talen for Kongen var ikke meget aandrige, den holdtes af Grosfjeter Trosjele. Professor Smidt haabde streeet en Sang, som han nu har gjort i visse hundrede Aar. En Cancelliarab talte for Fædrelandet og endelig den dygtige Ingeniør Hammerich for Grundloven. Redaktør Wiiggers ønskede, at Post-ouden maatte vende til alle Parters Tilfredsbed.

Et hamer os — at Cancellerranden forsøgte at give Venstre Skulden for den uheldige Litteratur Hjemme, og at han lod som om Højre haabde renere Mel i Pøsen, denne Sag angaaende. Etade om Kampen imod denne Litteratur skulde blive forplumret af Værdigtgen. Sandheden er, at Højres fladene i København har været lige saa gode som andre til at anbefale det etoisvste og nedflemme Ankerstigheds Tønnen. I Haven holdtes Aftenfest Musik, Sang og Dplæsning. Smulke tog det hele sig ud, da hemind Aften 10,000 fulstrøte Lamper straalede frem mellem de gamle Stammer. Kort og godt — 50 Aars Jubilæet for Grundloven forløb uden særlig Uheld uden særlig Begjæring — som man kunde vente det i en By, hvor der siden fores den stærke økonomiske Krig — i en By, hvor man høer Dags kan vende Begjæring af den Slags, der berører høet enkelt Indbyggers egne Interesser.